

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

29 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte

Ursache Petru

judecători

Toma Nadejda

Timofti Vladimir

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Tomița Mihail, de inculpatul Dimov Mihail Mihail și avocatul acestuia, Delijan Victor, de inculpatul Dimov Mihail Ilia și de avocatul Arnaut Alexandr în numele inculpatului Iusiumbeli Zinovei, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Taraclia din 23 martie 2016 și deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 24 mai 2017, în cauza penală în privința lui

Dimov Mihail Ilia, născut la XXXXX,
originar și domiciliat XXXXX;

Dimov Mihail Mihail, născut la XXXXX,
originar și domiciliat XXXXX;

Iusiumbeli Zinovei Gheorghe, născut la
XXXXX, originar și domiciliat
XXXXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. *Prima instanță: 20.05.2015 – 23.03.2016;*
2. *Instanța de apel: 26.04.2016 – 24.05.2017;*
3. *Instanța de recurs: 18.08.2017 – 29.11.2017.*

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Taraclia din 23 martie 2016, au fost recunoscuți vinovați și condamnați:

Dimov Mihail Ilia în baza art.187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal la 5 (cinci) ani închisoare, fără aplicarea amenzii.

În baza art.90 Cod penal s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probațiune de 3 (trei) ani.

Dimov Mihail Mihail în baza art.187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal la 3 ani 6 luni închisoare, fără aplicarea amenzii.

În conformitate cu art.84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepsei aplicate prin decizia Curții de Apel Comrat din 12.10.2015 în baza art.175, art.287 alin. (2) lit. b) Cod penal de 3 ani închisoare cu suspendare condiționată pe un termen de probă de 2 ani, i s-a stabilit lui Dimov Mihail Mihail pedeapsa definitivă de 4 (patru) ani închisoare, fără amendă.

În baza art.90 Cod penal s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probațiune de 3 (trei) ani.

Iusiumbeli Zinovei Gheorghii în baza art. 187 alin.(2) lit. b), e), f) Cod penal la 5 (cinci) ani închisoare, fără amendă.

În baza art.90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate lui Iusiumbeli Zinovei pe un termen de probațiune de 3 ani.

S-a dispus încetarea procesului pe acțiunea civilă depusă de partea vătămată Ceglatonev Ivan privind încasarea din contul inculpaților Dimov M., Dimov M.M. și Iusiumbeli Z. a sumei bănești în mărime de 10.000 lei, în legătură cu renunțarea reclamantului la acțiune.

S-a dispus încasarea în mod solidar din contul inculpaților Dimov Mihail Ilia, Dimov Mihail Mihail și Iusiumbeli Zinovei Gheorghii în beneficiul Instituției Medico-sanitare Publice „Spitalul Clinic de Psihiatrie” suma de 2.374 lei, în contul recuperării cheltuielilor de efectuare a expertizelor psihiatrice-legale ambulatorii.

S-a dispus încasarea din contul inculpatului Dimov Mihail Ilia în beneficiul Inspectoratului General de Poliție suma 75.875,58 lei, în contul recuperării cheltuielilor de extrădare din Federația Rusă.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut, că la 20 iulie 2014, în perioada de timp de la ora 11:00 până la 12.00, Dimov Mihail I. împreună cu Iusiumbeli Z. și minorul Dimov Mihail Mihail, XXXXX, cu scopul sustragerii bunului altei persoane, s-au deplasat cu automobilul de model „VAZ-2108” cu numărul de înmatriculare XXXXX, la livada de persici, situată în apropierea satului XXXXX, ce-i aparține Gospodăriei Țărănești „Ceglatonev Ion”, unde au expus amenințări verbale de maltratare fizică a minorilor XXXXX și XXXXX, care păzeau livada de piersici indicată. În continuarea acțiunilor lor ilegale, au sustras în mod deschis piersici de soiul „Redheiven” în cantitate de 289,5 kg, pe care i-au pus în cutii de carton și lăzi de plastic, încărcându-le în portbagajul automobilului și au plecat, cauzând, astfel, prejudiciu moral lui XXXXX și XXXXX și prejudiciu material considerabil GȚ „Ceglatonev Ion” în sumă de 3.474 lei.

Acțiunile inculpaților Dimov Mihail Ilia, Dimov Mihail Mihail și Iusiumbeli Zinovei au fost încadrate în baza art.187 alin.(2) lit. b), e), f) Cod penal, conform indicilor calificativi: *jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșit de două sau mai multe persoane, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către inculpatul Dimov Mihail Ilia și avocatul acestuia Carafizi Nicolai, de inculpatul Dimov Mihail Mihail, de inculpatul Iusiumbeli Zinovei și de avocatul Arnaut Alexandru în numele inculpatului Iusiumbeli Zinovei.

3.1. Inculpatul Dimov Mihail Ilia și avocatul Carafizi Nicolai au solicitat casarea sentinței și adoptarea unei noi hotărâri de achitare, precum și respingerea cerinței procurorului privind încasarea cheltuielilor legate de extrădarea inculpatului în sumă de 75875 lei 58 bani, ca neîntemeiată.

Apelanții au invocat, că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate nu este demonstrată prin probele administrate de organul de urmărire penală, care au fost acumulate cu încălcări procesuale prevăzute de art. 94 alin.(1) pct.8), art.273, art.131 alin.(2) Cod de procedură penală, solicitând, în baza art.251 Cod de procedură penală recunoașterea probelor ca ilegale, și să fie excluse ca probe.

De asemenea, au atras atenția instanței, că în ziua de 20.07.2014 apelantul cu fiul său și cu Iusiumbeli Z. nu au fost la livada de piersici din XXXXX, și nu au sustras piersici, deoarece în acea zi inculpatul Dimov Mihail M. se afla acasă și o ajuta pe mama și bunica la pregătirea conservelor pentru iarnă, iar Iusiumbeli Z. se afla în or. Chișinău, executa lucrări de construcție la o persoană, iar instanța de judecată nu a luat în considerație aceste argumente.

Au menționat că prima instanță nu a luat în considerație că, cantitatea respectivă de piersici nu încapă în portbagajul automobilului de model „VAZ 2108”, n/î XXXXX, or, la 19.05.2015 procurorul a efectuat un experiment, prin care s-a demonstrat că în automobil încap doar 8 cutii din carton pentru banane și doar 3 lăzi de plastic. Experimentul s-a efectuat în lipsa lui Dimov M.I., și cu un alt automobil, și în ședința primei instanțe a solicitat repetarea experimentului, deoarece la automobilul în cauză fotoliile din spate nu se strâng. Procurorul a menționat că au fost sustrate 289,5 kg de piersici, însă la domiciliul lui Dimov M. nu a fost găsit nimic.

Mai mult ca atât, la 20.07.2014 ora 14.00 s-a examinat automobilul de model „VAZ 2108”, n/î XXXXX, de către colaboratorul IP Taraclia, în urma căruia nu s-a depistat nimic și în aceeași zi, la ora 14.30, automobilul a fost dus în ograda IP Taraclia, unde s-a depistat un piersic, practic s-a efectuat o percheziție ilegală la automobilul „VAZ 2108”, n/î XXXXX, deoarece nu a fost prezentată ordonanța procurorului de efectuare a percheziției și nu a fost legalizată în timp de 24 ore, mai mult, a fost efectuată și fără acordul posesorului automobilului.

Au subliniat și faptul că, în cadrul urmăririi penale declarațiile martorilor XXXXX și XXXXX au fost scrise în limba rusă, fără prezența interpretului, iar în instanța de fond au dat declarații în limba română, declarațiile din cadrul urmăririi penale și în instanța de judecată diferă esențial. Nu-i clar de ce procurorul le-a dat crezare acestor martori că s-au sustras 10 cutii și 5 lăzi, dar totodată nu le-a dat crezare că au fost legați, modificând învinuirea inițială.

La fel, apelanții au invocat dezacordul său privind admiterea cererii procurorului de audiere a martorului Ivancenco Dmitrii, care nu a fost audiat în cadrul urmăririi penale. Inculpaților le-a fost încălcat dreptul la apărare, deoarece în declarațiile lor se conțin divergențe, și toți 3 au fost apărați de același avocat în timp ce interesele lor sunt contradictorii.

De asemenea, au considerat neîntemeiată concluzia instanței privind încasarea cheltuielilor de extrădare a lui Dimov M.I. din Federația Rusă în sumă de 75.875 lei, deoarece procurorul nu a depus cerere de chemare în judecată cu referire la aceste cheltuieli, informația despre aceste cheltuieli nu este detaliată și probată, astfel că, această întrebare urma a fi examinată separat în procedură civilă.

3.2. Inculpatul Dimov Mihail Mihail a solicitat casarea sentinței și adoptarea unei noi hotărâri de achitare, deoarece vina sa în comiterea infracțiunii imputate nu a fost dovedită, invocând exact aceleași motive ca și inculpatul Dimov M.I. și avocatul Carafizi Nicolai.

La 24.11.2016 inculpatul Dimov Mihail Mihail a depus apel suplimentar prin care a invocat că, instanța de judecată nu a luat în considerație argumentele avocatului, pe faptul că în timpul comiterii infracțiunii el se afla acasă și acorda ajutor prin gospodărie, și în acest sens nu au fost audiate în cadrul urmăririi penale rudele. Cu toate acestea în cadrul urmăririi penale nu au fost administrate probe privind furtul de piersici, iar cele acumulate au fost cu încălcări procesuale penale.

3.3. Inculpatul Iusiumbeli Zinovei a solicitat casarea sentinței și adoptarea unei noi hotărâri de achitare, invocând nevinovăția sa de săvârșirea infracțiunii imputate.

3.4. Avocatul Arnaut Alexandru în numele inculpatului Iusiumbeli Zinovei, a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, pe motiv că în acțiunile inculpatului lipsesc elementele infracțiunii imputate, menționând că, probele în prezenta cauză au fost administrate cu încălcarea normelor Codului de procedură penală, și anume la prezentarea persoanei spre recunoaștere; la efectuarea experimentului, care nu pot fi puse la baza învinuirii, deoarece sunt ilegale.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 24 mai 2017 au fost admise apelurile declarate de inculpații Dimov M.I., Dimov M.M., Iusiumbeli Z. și avocatul Carafizi Nicolai, casată parțial hotărârea atacată, în partea adjudecării cheltuielilor de judecată și cheltuielilor de extrădare, cu pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, prin care s-a respins cererea procurorului privind încasarea din contul inculpatului Dimov Mihail Ilia a cheltuielilor de extrădare și încasarea din contul inculpaților Dimov M.I., Dimov M.M. și Iusiumbeli Z. a cheltuielilor de judecată.

În rest, hotărârea atacată a fost menținută.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a reținut, că prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, concluziei, veridicității și coroborării lor, corect concluzionând

asupra vinovăției inculpaților Dimov Mihail Ilia, Dimov Mihail Mihail și Iusiumbeli Zinovei au fost încadrate în baza art.187 alin.(2) lit. b), e), f) Cod penal.

În această ordine de idei, instanța de apel a subliniat că, circumstanțele constatate din cumulul de probe administrate în cauza dată, consolidate de poziția părților vătămate XXXXX (audiați repetat la solicitarea apelanților) și martorilor Ceglatoneva Viorica, Tașnicenco Serghei, Cioclea Nicolai, Ivancenco Dmitrii în ședințele instanțelor de fond și de apel, oferă o greutate probatorie net superioară argumentelor părții apărării și sunt suficiente pentru constatarea în afara oricăror dubii ale vinovăției inculpaților Dimov M.I., Dimov M.M. și Iusiumbeli Z., și pronunțarea unei sentințe de condamnare a acestora.

Instanța de apel a apreciat critic motivele invocate în apeluri, precum că inculpații nu sunt vinovați de săvârșirea infracțiunii, or materialele dosarului demonstrează contrariul, și nu există nici un temei de a pune la îndoială declarațiile părților vătămate minore XXXXX și XXXXX, deoarece declarațiile acestora sunt consecutive și racordă în ansamblu cu alte probe menționate mai sus, prin care pe deplin se confirmă vinovăția inculpaților Dimov M.I., Dimov M.M. și Iusiumbeli Z. în săvârșirea faptei imputate. Capacitățile psihice ale părților vătămate minore XXXXX și XXXXX de a percepe evenimentele întâmplate cu implicarea lor și ulterior de a le reproduce corect și veridic au fost verificate și confirmate prin rapoartele de expertiză psihiatrică-legală. Astfel, este redusă până la excludere probabilitatea ca cele relatate de părțile vătămate să fi fost rodul unor insinuări. Părțile vătămate minore au recunoscut că nu au fost bătuți, s-au speriat de cele întâmplate (lui XXXXX i-a fost luat telefonul mobil, scoasă cartela SIM, ruptă și aruncată). Pe lângă aceasta, comisia de expertiză a constatat că, în perioada comiterii infracțiunii, victimele tulburări psihice de intensitate psihotică nu au manifestat, au putut înțelege corect caracterul acțiunilor îndreptate asupra lui și le poate reda.

Instanța de apel a constatat că într-adevăr în prima zi de investigații părțile vătămate XXXXX și XXXXX au declarat neveridic că ar fi fost legați cu sfoară de către inculpați la fața locului, însă la scurt timp părțile vătămate au recunoscut că nu au fost legați sau supuși violenței fizice din partea inculpaților, această contradicție a fost înlăturată imediat la etapa inițială a urmăririi penale, și ulterior pe parcursul urmăririi penale nu au fost observate circumstanțe care ar pune la îndoială veridicitatea declarațiilor părților vătămate XXXXX și XXXXX. Relevant este că părțile vătămate minore au fost supuși expertizei psihiatrice-legale după înlăturarea dubiilor cu privire la inexistența violenței fizice din partea inculpaților, și cu concursul acestor împrejurări comisia de expertiză a formulat concluzii certe cu privire la capacitățile psihice-intelectuale ale părților vătămate XXXXX și XXXXX și cu privire la lipsa semnelor de sugestibilitate sau fantezie la ei.

Instanța de apel a respins argumentul inculpaților Dimov M.I., Dimov M.M. și Iusiumbeli Z., precum că la materialele cauzei nu sunt probe pertinente ce ar demonstra vinovăția acestora de fapta incriminată și în acest sens a subliniat că, conform proceselor-verbale de recunoaștere a persoanei din 20.07.2014, părțile vătămate XXXXX și XXXXX l-au recunoscut pe inculpatul Dimov M.I. ca persoană care

a sustras piersici din livadă (f.d.49-52 vol.I); proceselor-verbale de recunoaștere a persoanei după fotografie din 21.07.2014, prin care părțile vătămate XXXXX și XXXXX i-au recunoscut pe inculpatul Dimov M.M. ca persoană care a sustras piersici din livadă (f.d.86-88 vol.I), iar potrivit proceselor-verbale de recunoaștere a persoanei după fotografie din 24.07.2014, părțile vătămate XXXXX și XXXXX l-au recunoscut pe Iusiumbeli Z. ca persoană care a sustras piersici din livadă (f.d. 114-115 vol. I). Mai mult ca atât, la judecarea cauzei în prima instanță și în instanța de apel, părțile vătămate XXXXX și XXXXX au confirmat cu certitudine că cele trei persoane care au sustras piersici din livadă la 24.07.2014 sunt inculpații Dimov M.I., Dimov M.M. și Iusiumbeli Z.

Argumentul inculpaților Dimov, că la 20 iulie 2014 nu au fost în livada de piersici din satul XXXXX, de către instanța de apel a fost respins ca fiind pur declarativ, lipsit de temei legal probatoriu, or, potrivit declarațiilor martorului Cioclea Nicolai, *la data de 20 iulie, în timpul amiezii, automobilul de model VAZ-2108, de culoare roșie se deplasa în partea livezii de piersici ce aparține lui Ceglatonev Ion*, precum și argumentul inculpatului Iusiumbeli Zinovei, care în ziua de 20.07.2014 s-ar fi aflat în or. Chișinău, unde a muncit la construcții la o persoană particulară, deoarece solicitându-i-se în ședința instanței de apel să precizeze date despre persoana la care a muncit în ziua respectivă, inculpatul Iusiumbeli Zinovei nu a comunicat asemenea date și nici un reper care ar permite identificarea angajatorului, și nu a adus nici un argument plauzibil care să-i justifice această poziție. Or pentru instanța de apel este dificil de a crede că în cazul în care inculpatul Iusiumbeli Zinovei într-adevăr a muncit în or. Chișinău, să nu fi memorizat numele angajatorului sau cel puțin adresa de domiciliu unde a executat lucrări de construcție.

În acest sens instanța de apel a indicat, că este lipsit de orice conotație argumentul apelanților inculpați și apărătorilor lor, prin care dâșii critică faptul că organul de urmărire penală nu a audiat rudele inculpatului Dimov M.M., care ar fi confirmat faptul că s-a aflat acasă la data de 20.07.2014 și le ajuta pe mama și bunica la prepararea conservelor, or, atât timp cât nu au fost audiate rudele inculpatului Dimov M.M. la urmărirea penală, administrarea unor asemenea probe o putea solicita partea apărării atât la judecarea cauzei în instanța de fond, cât și la judecarea cauzei în instanța de apel, dar apelanții nu au solicitat administrarea unor asemenea probe nici la judecarea cauzei în instanța de fond și nici în instanța de apel.

Instanța de apel a considerat că este lipsit de temei și argumentul apelanților precum că, prima instanță nu a luat în considerație că în automobilul de model „VAZ-2108” nu încap cantitatea de piersici indicată de părțile vătămate XXXXX și XXXXX:10 cutii pentru banane și 5 lăzi mici de plastic, or potrivit experimentului efectuat la data de 19 mai 2015 cu automobilul de model „VAZ-2108” n/î XXXXX s-a constatat că au încăput 8 cutii pentru banane, 3 lăzi din plastic, și mai rămase spațiu pentru minim 3 cutii de banane și 3 lăzi din plastic,

faptul dat fiind redat vizual și pe imaginile din tabelul foto anexate la procesul-verbal al experimentului (f.d.61-62, vol. II).

Referitor la argumentul că în prima instanță au solicitat efectuarea repetată a experimentului din motiv că experimentul s-a efectuat în lipsa lui Dimov M.I. și a lui Arfonos, totodată, invocând că la automobilul în cauză este o defecțiune, și anume, fotoliile din spate nu se pliază, instanța de apel a considerat că este nefondat și a statuat că, art.123 Cod de procedură penală nu prevede prezența obligatorie a bănuitului/învinuitului și avocatului la efectuarea experimentului, ci în caz de necesitate organul de urmărire penală este în drept să antreneze în efectuarea experimentului bănuitul, învinuitul, martorul, cu consimțământul acestora, specialistul și alte persoane și să utilizeze diferite mijloace tehnice. La efectuarea experimentului organul de urmărire penală a utilizat un automobil de același model ca cel utilizat de inculpați la săvârșirea infracțiunii, din care motiv rezultatul experimentului nu poate fi pus la îndoială. La fel, s-a menționat că, prin procesul-verbal de cercetare din 20.07.2014 cu tabelul foto (f.d.22-24, vol. I) este demonstrat că fotoliile din spate de la automobilul „VAZ-2108” cu n/î XXXXX sunt lucrate și se pliază perfect.

Faptul că la domiciliul inculpaților nu au fost găsiți piersici în cantitate de 289,5 kg, nu denotă că Dimov M.I. nu a comis infracțiunea imputată, or poziția de negare a vinovăției de către inculpați în cazul dat nu a permis organului de urmărire penală de a constata itinerarul deplasării acestora după săvârșirea infracțiunii, pentru a identifica locul în care a fost descărcat obiectul sustras.

Avocatul Carafizi N. în apel a solicitat recunoașterea nulității procesului-verbal de examinare a obiectului (automobilului) din 20.07.2014, și neadmiterea în calitate de probă a acestui proces-verbal, în baza art.94 alin.(1) pct.8 Cod de procedură penală, motivând că s-a efectuat o percheziție fără autorizația judecătorului de instrucție și fără acordul posesorului automobilului.

Instanța de apel a apreciat critic acest argument, or, la efectuarea acestei acțiuni procesuale examinarea automobilului „VAZ-2108” n/î XXXXX a participat inculpatul Dimov Mihail Ilia - posesorul legal al automobilului în cauză, fapt confirmat prin semnătura ultimului aplicată pe procesul-verbal de examinare a obiectului (f.d.22 vol. I) și nu a obiectat cu nimic în cadrul efectuării acestei acțiuni de urmărire penală. În cazul în care organul de urmărire penală a fost în prezența acordului inculpatului Dimov M.M. la cercetarea automobilului său, nu era necesară autorizarea judecătorului de instrucție, situație corect reținută și apreciată de instanța de fond, motiv din care instanța de apel a reținut că examinarea automobilului „VAZ-2108” n/î XXXXX a fost îndeplinită cu respectarea normelor procesuale și nu s-au constatat motive de nulitate a acestei probe.

Instanța de apel a considerat neîntemeiat argumentul apelanților, precum că inculpaților Dimov M.I., Dimov M.M. și Iusumbeli Z. le-a fost încălcat dreptul la apărare la urmărirea penală, prin oferirea acestora din oficiu a unui și același avocat - Nedov Gh., în timp ce interesele acestora au fost contradictorii, așa cum declarațiile lor conțin divergențe vădite, deoarece din materialele dosarului rezultă

că nu au existat niciodată contradicții între declarațiile inculpaților Dimov M.I., Dimov M.M. și Iusiumbeli Z., nici la urmărirea penală, nici la judecarea cauzei în prima instanță, nici la judecarea cauzei în instanța de apel. Nici alte acte procedurale decât audierile persoanelor în cauză nu atestă caracterul contradictoriu al intereselor acestor persoane, fapt din care rezultă că inculpaților Dimov M.I., Dimov M.M. și Iusiumbeli Z. până în prezent nu le-a fost încălcat dreptul la apărare la nici o etapă a procesului penal.

Referitor la argumentul că, instanța de fond neîntemeiat a admis demersul procurorului privind audierea martorului Ivancenco Dmitri, deoarece nu a fost audiat în cadrul urmăririi penale, instanța de apel a considerat că instanța de fond întemeiat a admis acest demers, or, legea procesual penală nu interzice audierea unei persoane în instanța de fond dacă nu a fost audiată în cadrul urmăririi penale.

În contextul celor indicate, instanța de apel a concluzionat că este dovedită cu certitudine vinovăția inculpaților Dimov M.I., Dimov M.M. și Iusiumbeli Z. în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 187 alin.(2) lit. d), e), f) Cod penal, acțiunile acestora întrunind atât latura obiectivă, cât și subiectivă a acestei infracțiuni.

În ce privește pedeapsa stabilită inculpaților, instanța de apel a constatat că, prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75, Cod penal, stabilindu-le pedeapsă echitabilă, legală și proporțională pentru infracțiunea săvârșită, deoarece a ținut cont de toate circumstanțele cauzei și corect a reținut că corectarea și reeducarea inculpaților Dimov M.I., Dimov M.M. și Iusiumbeli Z. e posibilă numai în condițiile aplicării pedepsei cu închisoare, cu suspendarea condiționată a executării în condițiile art. 90 Cod penal, care va asigura atingerea scopului pedepsei penale.

Referitor la cererea înaintată de procuror privind încasarea cheltuielilor legate de extrădarea inculpatului Dimov Mihail Ilia și transportarea acestuia din Federația Rusă în Republica Moldova în sumă de 75 875,58 lei, instanța de apel a considerat că este neîntemeiată, și notificând prevederile art. 227 alin. (1), 535 Cod de procedură penală și art.82 alin.(1) din Legea cu privire la asistența juridică internațională în materie penală nr.371/01.12.2006, *„cheltuielile aferente procedurii de extrădare efectuată pe teritoriul său le suportă Republica Moldova prin bugetele autorităților și instituțiilor implicate, în funcție de atribuțiile stabilite”*, a reținut că, la caz, organul de urmărire penală și procurorul nu au suportat cheltuieli judiciare în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale, asistența juridică internațională în materie penală nu cade sub imperiul cheltuielilor judiciare, iar instanța de fond eronat a admis cererea înaintată de procuror.

În acest sens a menționat că, la 24.02.2016 procurorul în procuratura Taraclia, Vornicov V., în cadrul ședinței de judecată a înaintat un demers, prin care a solicitat încasarea de la inculpatul Dimov Mihail I. în beneficiul statului a sumei 75.875,58 lei cu titlu de cheltuieli legate de extrădarea inculpatului și transportarea lui din Federația Rusă în Republica Moldova (f.d.228, vol. II), prezentând informația Direcției Finanțe a Inspectoratului General de Poliție privind cheltuielile pentru escortarea lui Dimov Mihail Ilia (f.d.219).

La fel, instanța de apel a considerat nefondată soluția primei instanțe privind încasarea din contul inculpaților Dimov M.I., Dimov M.M. și Iusiumbeli Z. în folosul statului cu titlu de cheltuieli de judecată suma de 2.374 lei pentru efectuarea expertizelor psihiatrico-legale ambulatorie nr.731 a-2014 și nr.732a-2014 din 02 octombrie 2014, și notificând prevederile art. 143, 227 alin.(1), (3) și art. 229 alin.(1) Cod de procedură penală, a reținut că expertizele psihiatrico-legale au fost ordonate de către organul de urmărire penală pentru constatarea stării psihice sau fizice a părților vătămate minore, aceasta fiind acțiuni procesuale ce țin de administrarea probatoriului și formularea învinuirii, care sunt puse în sarcina părții acuzării. În aceiași ordine de idei, urmează a se remarca, că cheltuielile suportate în cadrul urmăririi penale în vederea demonstrării vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, prin numirea expertizelor psihiatrico-legale, care potrivit legii sunt obligatorii, reprezintă cheltuieli judiciare ce sunt achitate din bugetul statului.

Totodată, instanța de apel a constatat că prima instanță nu a dispus includerea în termenul de executare a duratei arestării preventive a inculpatului Dimov M.I., or, această omisiune poate fi reparată în cadrul executării pedepsei de către judecătorul de instrucție în conformitate cu prevederile art.469 Cod de procedură penală.

6. Decizia instanței de apel, pronunțată integral la 07 iulie 2017, este atacată cu recursuri ordinare, de procuror, la data de 27 iulie 2017, de inculpatul Dimov Mihail Mihail și avocatul acestuia, Delijan Victor, la 02 august 2017, de inculpatul Dimov Mihail Ilie, la 07 august 2017, și de avocatul Arnaut Alexandr în numele inculpatului Iusiumbeli Zinovie, la data de 03 august 2017.

6.1. Procurorul, invocând temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct.6) Cod de procedură penală – *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția*, solicită casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii primei instanțe, prin care s-a dispus încasarea din contul inculpatului Dimov Mihail Ilia a cheltuielilor de extrădare și din contul inculpaților Dimov Mihail Ilia, Dimov Mihail Mihail și Iusiumbeli Zinovei Gheorghe a cheltuielilor de judecată.

În motivarea recursului își exprimă dezacordul său în ce privește soluția instanței de apel referitor la cheltuielile judiciare, considerând că este neîntemeiată, or, orice prejudiciu cauzat fie persoanei fizice/juridice sau Statului trebuie să fie reparat. Totodată, subliniază că, în apelurile declarate de avocat și inculpați nu s-a făcut referire la încasarea cheltuielilor judiciare, ci cu privire la fondul cauzei, solicitând doar achitarea inculpaților, iar instanța de apel a admis apelurile acestora.

În această ordine de idei, menționează că, în cadrul procesului penal procurorul a formulat o cerere privind încasarea cheltuielilor legate de extrădarea inculpatului Dimov Mihail Ilia și transportarea ultimului din Federația Rusă în Republica Moldova, indicând că, după comiterea infracțiunii, învinuitul a părăsit teritoriul R. Moldova și în privința lui a fost pornit dosar de căutare internațională. Ulterior, învinuitul Dimov Mihail Ilia a fost reținut pe teritoriul Federației Ruse și a fost extrădat autorităților din Republica Moldova, fiind suportate cheltuieli din

bugetul de stat în sumă de 75875,58 lei de către Inspectoratul General de Poliție a Ministerului Afacerilor Interne.

În susținerea pretențiilor sale, procurorul atrage atenția, că a fost anexată informația nr.34/5-212 din 03.04.2015 a Direcției Finanțe a Inspectoratului General de Poliție, privind cheltuielile pentru escortarea lui Dimov Mihail Ilia, extrădat din Federația Rusă pentru tragerea la răspundere penală (f.d.228, 219).

Recurentul subliniază că, suma de 75875, 58 lei încasată de către instanța de fond cu titlu de cheltuieli judiciare, este o sumă reală, necesară și rezonabilă, care corespunde volumului lucrului efectuat de către colaboratorii IGP al MAI, fapt demonstrat prin borderoul de calcul anexat la materialele cauzei.

La fel, consideră că, instanța de apel neîntemeiat a dispus respingerea încasării din contul inculpaților a sumei de 2374 lei cu titlu de cheltuieli judiciare, mai mult ca atât, nici nu a dispus trecerea acestora în contul statului.

6.2. Inculpatul Dimov Mihail Mihail și avocatul acestuia, Delijan Victor, invocând temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct.6) și 10) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel, precum și hotărârea primei instanțe, cu adoptarea unei noi hotărâri de achitare, din lipsa faptei infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) Cod penal.

În motivare recurenței indică aceleași argumente care au fost expuse în cererea de apel, considerând că, probele administrate în speța dată nu confirmă vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunii imputate. Mai mult ca atât, nici nu a fost dovedit faptul săvârșirii infracțiunii.

Totodată, în opinia recurenților, instanțele ierarhic inferioare la adoptarea hotărârilor sale, la stabilirea pedepsei trebuiau să se conducă de prevederile art. 385 alin. (4) Cod de procedură penală, iar dacă instanța superioară va găsi vinovăția inculpatului confirmată, atunci are temei de a aplica în privința acestuia pedeapsa non privativă de libertate, menționând că, pedeapsa sub formă de amendă inculpatul va putea achita.

6.3. Inculpatul Dimov Mihail Ilie, solicită casarea deciziei instanței de apel cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță, invocând argumentele expuse în cererea de apel, considerând că vinovăția sa în comiterea infracțiunii imputate nu a fost dovedită.

6.4. Avocatul Arnaut Alexandr în numele inculpatului Iusiumbeli Zinovie, invocând temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel, precum și hotărârea primei instanțe, cu adoptarea unei noi hotărâri de achitare a inculpatului de sub învinuirea imputată în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal.

În motivare recurentul indică aceleași argumente care au fost expuse în cererile de apel, considerând că, probele administrate în speța dată nu confirmă vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunii imputate.

7. Inculpatul Iusiumbeli Zinovie a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat de către procuror, solicitând respingerea acestuia.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate în

raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestora din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

Referitor la recursul ordinar declarat de procuror

Colegiul penal consideră că sunt nefondate alegațiile acuzatorului de stat privind ilegalitatea soluției instanței de apel de respingere a cererii procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare din contul inculpatului, or, instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, respectând prevederile art. 414 alin. (1), (5) și 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, așa cum este indicat în pct. 5 din prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară.

Totodată, Colegiul penal reține, că nici prevederile art. 229 Cod de procedură penală, la care se referă procurorul în recurs, nu sunt aplicabile și în acest sens se atrage atenția asupra faptului că, potrivit alin. (1) art. 229 Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului, iar alin. (2) al normei indicate supra, statuează că, instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare.

Prin urmare, opinia procurorului, precum că instanța de apel, cu toate că a respins cererea acestuia de a încasa cheltuielile judiciare din contul inculpaților, urma să dispună trecerea acestora în contul statului, nu este acceptabilă, or, plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) art. 143 Cod de procedură se face din contul mijloacelor bugetului de stat, iar în speța dată, au fost efectuate expertize psihiatrico-legale în privința părților vătămate minore pentru constatarea stării psihice sau fizice a acestora, care potrivit legii sunt obligatorii.

De asemenea, Colegiul penal consideră corectă soluția instanței de apel privind respingerea cererea procurorului, prin care s-a solicitat încasarea din contul inculpatului Dimov Mihail Ilia a cheltuielilor de extrădare în sumă de 75875,58 lei, fiind notificate prevederile art.535 Cod de procedură penală, și totodată, se atrage atenția acuzatorului de stat că inculpatul Dimov Mihail Ilia și avocatul Carafizi Nicolai, prin apelul declarat au solicitat casarea sentinței și adoptarea unei noi hotărâri de achitare, precum și respingerea cerinței procurorului privind încasarea cheltuielilor legate de extrădarea inculpatului în sumă de 75875 lei 58 bani din

Federația Rusă, ca neîntemeiată (f.d.13 verso, vol. III), fapt indicat și în decizia instanței de apel (f.d.143, vol. III).

De asemenea, și inculpatul Dimov Mihail Mihail prin apelul suplimentar a solicitat respingerea acțiunii civile (f.d.108-109, vol. III).

Astfel se constată, că instanța de apel s-a expus motivat și asupra acestui argument, prin admiterea apelurilor în acest sens.

Referitor la recursurile ordinare declarate de inculpatul Dimov Mihail Mihail și avocatul acestuia, Delijan Victor, de inculpatul Dimov Mihail Ilie și de avocatul Arnaut Alexandr în numele inculpatului Iusiumbeli Zinovie

Colegiul penal consideră alegațiile avocaților și inculpaților recurenți, precum că în acțiunile acestora nu sunt întrunite elementele infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, nefondate și se menționează că, potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii prevăzute de norma penală.

Instanța de recurs reține că, acest temei include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

În conformitate cu materialele cauzei inculpații Dimov Mihail Mihail Dimov Mihail Ilie și Iusiumbeli Zinovie au fost recunoscuți vinovați și condamnați de prima instanță în baza art. 187 alin.(2) lit. b), e), f) Cod penal, cu indicii calificativi: *jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșit de două sau mai multe persoane, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

Colegiul penal consideră că instanța de apel legal și întemeiat a menținut hotărârea primei instanțe în latura penală privind vinovăția inculpaților de săvârșirea infracțiunii imputate, constatând că instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, motivându-și soluția în acest sens, așa cum este indicat în pct. 5 din prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară.

Instanța de recurs reține faptul, că argumentele invocate de recurenți au constituit obiect al examinării la judecarea cauzei în instanța de fond și în instanța de apel, și asupra acestora instanțele judecătorești s-au expus argumentat în hotărârile pronunțate.

Totodată, Colegiul penal menționează, că instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu

stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțe, acestea fiind atribuțiile exclusive ale instanțelor de fond și de apel.

Astfel, analizând decizia atacată, Colegiul constată că temeiurile invocate de către recurenți, prevăzute în pct. 6) și 8) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Totodată, instanța de recurs menționează că, inculpatul Dimov Mihail Mihail și avocatul acestuia, Delijan Victor, consideră că *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*, temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală, solicitând aplicarea unei pedepse non privative de libertate, sub formă de amendă, pe care inculpatul va avea posibilitatea să o achite.

Colegiul penal subliniază în acest sens, că aceste motive de asemenea au constituit obiect de examinare la judecarea apelului declarat și astfel, că asupra acestui argument instanța de apel s-a expus prin hotărârea adoptată în speța dată.

Instanța de recurs consideră corectă concluzia instanței de apel în acest sens, soluție pe care instanța de recurs o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară (pct. 5 din prezenta decizie).

Astfel, Colegiul penal ajunge la concluzia că pedeapsa stabilită inculpatului Dimov Mihail Mihail pentru infracțiunea săvârșită este echitabilă, fiind aplicată în conformitate cu prevederile legislației penale și practicii judiciare constante.

În aceste condiții, instanța de recurs consideră că în speța examinată n-a fost constatată prezența unei erori de drept, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei atacate.

Luând în considerație cele expuse supra, Colegiul penal conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, de aceea recursurile ordinare declarate de procuror, de inculpatul Dimov Mihail Mihail și avocatul acestuia, Delijan Victor, de inculpatul Dimov Mihail Ilia și de avocatul Arnaut Alexandr în numele inculpatului Iusiumbeli Zinovei se declară inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Tomița Mihail, de inculpatul Dimov Mihail Mihail și avocatul acestuia, Delijan Victor, de inculpatul Dimov Mihail Ilia și de avocatul Arnaut Alexandr în numele inculpatului Iusiumbeli Zinovei împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 24 mai 2017, în cauza penală în

privința lui **Dimov Mihail Ilia, Dimov Mihail Mihail, Iusiumbeli Zinovei Gheorghii**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la data de **28 decembrie 2017**.

Președinte

Ursache Petru

Judecător

Toma Nadejda

Judecător

Timofti Vladimir